

Forfatter: Skrøder, August Ludvig

Titel: BREV TIL: Holm, Harald Emil Larsenius FRA: Skrøder, August Ludvig (1870-02-21)

Citation: Skrøder, August Ludvig: "BREV TIL: Holm, Harald Emil Larsenius FRA: Skrøder, August Ludvig (1870-02-21)", i *Ungdomsbreve 1868-70 mellem Harald Holm og August Skrøder*, C. C. Petersens Bogtrykkeri, s. 228. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991772-000-shoot-L0019917720000046.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Ungdomsbreve 1868-70 mellem Harald Holm og August Skrøder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Nørager, d. 21. Febr. 1870.

Kære Ven!

Egentlig har jeg ikke det mindste at meddele Dig, men jeg længes nu efter Brev fra Dig, og så er det jo ikke mer s. 229 end billigt, at Du vil have Lige for Lige. Ja der er dog dette med at komme ind. Af min Moders sidste Brev ser jeg, at Du har fået hende omstemt, hvilket glæder mig meget, men dog lader det sig ikke ret vel gøre således. Da hun meget sjelden besøger sin Slægt i Kbhvn., vilde det naturligvis netop vække Forbavselse, når hun kom derind en enkelt Dag, tilmed en Hverdag, og desuden synes Du ikke, at det vilde være lidt hårdt, dels at hun skulde rejse alene, og navnlig at hun første Gang skulde se min Moder uden at jeg var med. Selv om jeg er der, kan de jo godt komme til at tale ene sammen. Og da det for Folkensnaks Skyld ikke anses så godt, at det gøres bekendt (således ved Ingen på hendes Side det endnu), så vil Du altså indse, at vi må vente til Påskeferien. Jeg hører, Jacobsen har fået det at vide, så må jeg dog en af Dagene skrive ham et Par Ord til, for min Moder er meget glad både for ham og Dig og for Bøcher også. Jeg venter på Brev fra ham, nu tænker jeg, han ser lidt anderledes på Tingene end i Begyndelsen, men vort Venskab og navnlig hans er jo rigtignok i disse Par År sat på flere alvorlige Prøver, men kan det tåle dem alle, så skal Du se, at vi nok engang, som Du skrev, skal komme til at mødes åndeligt, som vi engang er mødt legemlig. Du har rigtignok Bet i, at det er en stor Velsignelse ikke at være ene, og som Du kan mærke, det gør ikke mindste Skår i mit Venskab til Dig eller til nogen Anden, men den Grøde, der er kommen i Jorden, navnlig efter at Planten har fået Lov at komme for Dagens Lys er vidunderlig. Det går som Hostrup fortæller om Spøgelserne, først når Kvinden kommer efter og stikker sin Stoppenål i Pælen, så må Spøgelserne blive borte. Dette at kunne aldeles trygt kaste sig i en Andens Favn og udøse Alt, Stort og Småt, deri, det gør godt, netop i det daglige Liv og til s. 230 enhver Tid, det er det, man trænger til, og det udelukker ikke i mindste Måde et rigtigt Brodersamfund med sådan en trofast Ven som Dig, for det er Du rigtignok, og det får jeg mer og mer Øje for. Men det er rent galt, hvis Du vil se med andre Øjne på mig nu end tidligere, for i Grunden har jeg været den Samme altid, men det er blot, at hvad der har ligget gjemt dybt nede og har våndet sig og længtes efter at komme frem, det bryder nu umærkelig frem, nu Solen begynder at skinne. Så derfor må jeg nu have fat i Dig igen, nu har Du så længe haft mig under Behandling, jeg må vide, hvordan Du selv har det først og fremmest, hvad Du nu for Tiden særlig kører om i, dine Timer, dine Beskæftigelser og alle sådanne Ting, som angår Dig eller i det Hele Menneskeheden derinde, for så vidt jeg bryder mig om at vide det. Stakkels Høgsbro, han bliver jo ynkelig behandlet. Du kommer vel stedse derude. Undskyld, jeg standsede for at få min Pibe tændt, jeg har siden jeg kom herud efter Sommerferien ikke engang røget $\frac{1}{4}$ Pd. Tobak, men nu er Piben kommen i Gang igen, hvilket, ser Du, beviser, at min legemlige Tilstand også er upåklagelig. I lang Tid ja i Grunden i de sidste Par År har nemlig mine Underlivsorganer været sådan i lidt Roderi, men når Solen skinner på det ene, så kommer også det andet med, og jeg tænker nu også, at jeg for Fremtiden skal have noget mere Glæde af Grevens gode Mad, for den har ellers ikke haft synderlig Virkning, og jeg har sjelden kunnet smage nogen Forskel på Retterne, men det er gået i mig som i en Svinetønde; nu vil jeg gøre Dig opmærksom på, at nu er det et Menneske med Smag og Fornemmelser for at bruge et skønt tydsk Ord, vi ere ellers så danske her og øve hinanden i at sige Ovn i Stedet for Kakkelovn o.s.v. Men den Pen er jo rent løbsk i Dag, alle de herlige, dybe og høje Ting, jeg s. 231 skulde have udbredt mig over, er der ikke Plads og Tid til dennesinde. Ja skriv mig nu bare snart til, og meddel mig så også, hvad denne Fotograf sagde, for Du fik vel de Par Ord fra min Moder.

Hils Jacobsen. Lev vel.

Din Ven.

Det er sandt jeg har en meget venlig Hilsen til Dig, fra hvem?

Du kære Ven, jo vor egen kære Ven, ja mer får jeg idag ikke Tid til at skrive, Tak for Dit Brev, og Din Påmindelse håber jeg skal bære Frugt inden alt for mange Uger, men bestemt når kan jeg ikke sige, derfor råder Vorherre. Snart skal Du få mere fra

Din Ven.

P.S. Gør mig den Tjeneste og gå op til Fotograf Bojkjær (Vimmelskafte skraas for Badstuestræde) og meddel ham, at jeg indtil Dato ikke har fået de Fotografier (betalte) han tog af mig, da jeg sidst var inde. Hilsen til Venner.